

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

16. prosinca 2008. (*)

„Zaštita osobnih podataka – Građanstvo Unije – Načelo nediskriminacije na temelju državljanstva – Direktiva 95/46/EZ – Pojam ‚potrebe‘ – Opća obrada osobnih podataka građana Unije koji su državljani druge države članice – Središnji registar stranaca”

U predmetu C-524/06,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 234. UEZ-a, koji je uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Visoki upravni sud, Njemačka), odlukom od 15. prosinca 2006., koju je Sud zaprimio 28. prosinca 2006., u postupku

Heinz Huber

protiv

Bundesrepublik Deutschland,

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: V. Skouris, predsjednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans i K. Lenaerts, predsjednici vijeća, P. Kūris, G. Arestis, U. Lōhmus, E. Levits (izvjestitelj) i L. Bay Larsen, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Poiares Maduro,

tajnik: B. Fūlöp, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 8. siječnja 2008.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za H. Hubera, A. Widmann, *Rechtsanwalt*,
- za njemačku vladu, M. Lumma i C. Schulze-Bahr, u svojstvu agenata, uz asistenciju K. Hailbronnera, sveučilišnog profesora,
- za belgijsku vladu, L. Van den Broeck, u svojstvu agenta,
- za dansku vladu, B. Weis Fogh, u svojstvu agenta,
- za grčku vladu, E.-M. Mamouna i K. Boskovits, u svojstvu agenata,

- za talijansku vladu, I. M. Braguglia, u svojstvu agenta, uz asistenciju W. Ferrante, *avvocato dello Stato*,
- za nizozemsku vladu, H. G. Sevenster, C. M. Wissels i C. ten Dam, u svojstvu agenata,
- za finsku vladu, J. Heliskoski, u svojstvu agenta,
- za vladu Ujedinjene Kraljevine, E. O'Neill, u svojstvu agenta, uz asistenciju J. Stratford, *barrister*,
- za Komisiju Europskih zajednica, C. Docksey i C. Ladenburger, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 3. travnja 2008.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 12. stavka 1. UEZ-a u vezi s člancima 17. i 18. UEZ-a, članka 43. stavka 1. UEZ-a i članka 7. točke (e) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između H. Hubera, austrijskog državljanina koji boravi u Njemačkoj, i Savezne Republike Njemačke, koju zastupa Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Savezni ured za migraciju i izbjeglice, u daljnjem tekstu: Bundesamt), u vezi sa zahtjevom H. Hubera da se iz središnjeg registra stranaca (Ausländerzentralregister, u daljnjem tekstu: AZR) izbrišu podaci koji se odnose na njega.

Pravni okvir

Pravo Zajednice

- 3 Uvodna izjava 8. Direktive 95/46 glasi:
„budući da, kako bi se uklonile zapreke prijenosu osobnih podataka, razina zaštite prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom takvih podataka mora biti jednaka u svim državama članicama; [...]”.
- 4 U uvodnoj izjavi 10. te direktive dodano je:
„usklađivanje [nacionalnih zakona o obradi osobnih podataka] ne smije dovesti do bilo kakvog smanjenja zaštite koju pružaju, nego naprotiv moraju težiti tome da osiguraju visoku razinu zaštite u Zajednici;”.
- 5 Članak 1. navedene direktive pod naslovom „Cilj Direktive” u stavku 1. predviđa:

„U skladu s ovom Direktivom, države članice štite temeljna prava i slobode fizičkih osoba, a posebno njihova prava na privatnost u vezi s obradom osobnih podataka.”

6 Članak 2. te direktive sadržava sljedeće definicije:

„[...]

(a) ‚osobni podaci’ znači bilo koji podaci koji se odnose na utvrđenu fizičku osobu ili fizičku osobu koju se može utvrditi (‚osoba čiji se podaci obrađuju’); osoba koja se može utvrditi je osoba čiji je identitet moguće utvrditi, izravno ili neizravno, a posebno navođenjem identifikacijskog broja ili jednog ili više činitelja značajnih za njegov fizički, fiziološki, mentalni, gospodarski, kulturni ili socijalni identitet;

(b) ‚obrada osobnih podataka’ (‚obrada’) znači bilo koji postupak ili skup postupaka koji se provode nad osobnim podacima, bilo automatskim putem ili ne, kao što je prikupljanje, snimanje, organiziranje, pohrana, prilagođavanje ili mijenjanje, vraćanje, obavljanje uvida, uporaba, otkrivanje prijenosom i širenjem ili stavljanje na raspolaganje drugim načinom, poravnavanje ili kombiniranje, blokiranje, brisanje ili uništavanje;

[...]”.

7 Područje primjene Direktive 95/46 utvrđeno je člankom 3.:

„Ova Direktiva se primjenjuje na osobne podatke koji se u cijelosti ili djelomično obrađuju automatskim putem i na obradu podataka koja nije automatska, a koja čini dio sustava arhiviranja ili će činiti dio sustava arhiviranja.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na obradu osobnih podataka:

– tijekom aktivnosti koja je izvan područja primjene prava Zajednice, kao što je predviđeno u glavama V. i VI. Ugovora o Europskoj uniji i u svakom slučaju na postupke obrade koji se odnose na javnu sigurnost, obranu, nacionalnu sigurnost (uključujući gospodarsku dobrobit države kada se operacija obrade odnosi na pitanja nacionalne sigurnosti) i aktivnosti države u području kaznenog prava,

– koju provodi fizička osoba tijekom aktivnosti isključivo osobne ili domaće naravi.”

8 Člankom 7. točkom (e) Direktive 95/46 predviđeno je:

„Države članice osiguravaju da se osobni podaci mogu obrađivati jedino ako:

[...]

(e) je obrada potrebna za izvršavanje zadatka koji se provodi zbog javnog interesa ili pri izvršavanju javne ovlasti koju ima nadzornik ili treća stranka kojoj se podaci otkrivaju;

[...]”.

- 9 Člankom 4. Direktive Vijeća 68/360/EEZ od 15. listopada 1968. o ukidanju ograničenja kretanja i boravišta [boravka] unutar Zajednice za radnike država članica i za njihove obitelji (SL L 257, str. 13.) predviđeno je:

„1. Države članice priznaju pravo boravka na svojem državnom području osobama iz članka 1. koje mogu predložiti isprave navedene u stavku 3.

2. Kao dokaz o pravu boravka izdaje se isprava pod nazivom ‚dozvola boravka za državljanina države članice EEZ-a‘. [...]

3. Za izdavanje dozvole boravka za državljanina države članice EEZ-a države članice mogu zatražiti samo:

– da radnik predloži sljedeće isprave:

(a) ispravu s kojom je ušao na njihovo državno područje;

(b) potvrdu poslodavca o zapošljavanju ili potvrdu o radnom odnosu;

– da članovi obitelji radnika predlože sljedeće isprave:

(c) ispravu s kojom su ušli na njihovo državno područje;

(d) ispravu koju je izdalo nadležno tijelo države podrijetla ili države iz koje dolaze i kojom se dokazuje njihov odnos;

(e) u slučajevima iz članka 10. stavaka 1. i 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1612/68 [od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice (SL L 257, str. 2.)] ispravu koju je izdalo nadležno tijelo države podrijetla ili države iz koje dolaze i kojom se potvrđuje da su uzdržavani radnika ili da u toj zemlji žive pod njegovim krovom.

[...]” [neslužbeni prijevod]

- 10 Člankom 10. Direktive 68/360 predviđeno je:

„Države članice ne odstupaju od odredaba ove Direktive osim kada je riječ o zaštiti javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja.” [neslužbeni prijevod]

- 11 Člankom 4. stavkom 1. Direktive Vijeća 73/148/EEZ od 21. svibnja 1973. o ukidanju ograničenja kretanja i boravišta [boravka] u Zajednici za državljane država članica u vezi s poslovnim nastanom i pružanjem usluga (SL L 172, str. 14.) predviđeno je:

„Svaka država članica priznaje pravo stalnog boravka državljanima drugih država članica koji su na njezinom državnom području uspostavili poslovni nastan kako bi obavljali djelatnosti u svojstvu samozaposlenih osoba ako su ograničenja tih djelatnosti ukinuta u skladu s Ugovorom.

Kao dokaz o pravu boravka izdaje se isprava pod nazivom ‚dozvola boravka za državljanina države članice Europskih zajednica‘. Ta je isprava valjana najmanje pet godina od datuma izdavanja i automatski se obnavlja.

[...]” [neslužbeni prijevod]

- 12 Člankom 6. Direktive 73/148/EZ predviđeno je:

„Država članica ne smije od podnositelja zahtjeva za dozvolu boravka ili pravo boravka zahtijevati da predoči bilo što drugo osim sljedećih isprava:

(a) osobne iskaznice ili putovnice s kojom je ušao na njezino državno područje;

(b) dokaza da pripada jednoj od kategorija osoba iz članka 1. i 4.” [neslužbeni prijevod]

- 13 U članku 8. te direktive preuzeto je odstupanje predviđeno člankom 10. Direktive 68/360.

- 14 Europski parlament i Vijeće Europske unije donijeli su 29. travnja 2004. Direktivu 2004/38/EZ o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive [slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva] 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42., i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.), koju je trebalo prenijeti do 30. travnja 2006. Člankom 5. te direktive predviđeno je:

„1. Ne dovodeći u pitanje odredbe o putnim ispravama koje se primjenjuju pri nadzoru državne granice, države članice odobravaju ulazak na svoje državno područje građanima Unije s važećom osobnom iskaznicom ili putovnicom te članovima obitelji koji nisu državljani države članice s važećom putovnicom.

[...]

5. Država članica može od dotične osobe zahtijevati da prijavi svoju prisutnost na njezinom državnom području u razumnom i nediskriminirajućem roku. Nepoštovanje ovog zahtjeva može dovesti do proporcionalnih i nediskriminirajućih sankcija protiv dotične osobe.”

- 15 Člankom 7. stavkom 1. te direktive uređeno je pravo boravka dulje od tri mjeseca za građane Unije koji borave u državi članici, ali nisu njezini državljani:

„Svi građani Unije imaju pravo na boravak na državnom području druge države članice u razdoblju duljem od tri mjeseca ako:

(a) su radnici ili samozaposlene osobe u državi članici domaćinu; ili

(b) imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi postali teret za sustav socijalne pomoći države članice domaćina tijekom svog razdoblja boravka te su sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu; ili

(c) — su upisani u privatnu ili javnu ustanovu, ovlaštenu ili financiranu od države članice domaćina na temelju njezinog zakonodavstva ili upravne prakse, s glavnom svrhom školovanja, uključujući i strukovno osposobljavanje; te

— su sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu, te putem izjave ili drugim jednakovrijednim sredstvom, relevantnom nacionalnom tijelu zajamče da imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji kako tijekom svojeg razdoblja boravka ne bi postali teret za sustav socijalne pomoći države članice domaćina; ili

[...]”.

16 Člankom 8. Direktive 2004/38 predviđeno je:

„1. Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 5., ako su razdoblja boravka dulja od tri mjeseca, država članica domaćin može od građana Unije zahtijevati da se prijave kod nadležnih tijela.

2. Rok za prijavu ne smije biti kraći od tri mjeseca od datuma dolaska. Potvrda o prijavi izdaje se odmah uz navođenje imena i adrese osobe koja se prijavljuje i datuma prijave. Nepoštovanje zahtjeva u pogledu prijave može dovesti do proporcionalnih i nediskriminirajućih sankcija protiv dotične osobe.

3. Za izdavanje potvrde o prijavi, država članica smije zahtijevati samo da:

— građani Unije na koje se primjenjuje članak 7. stavak 1. točka (a) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu, potvrdu poslodavca o zapošljavanju ili potvrdu o radnom odnosu ili dokaz da su samozaposlene osobe,

— građani Unije na koje se primjenjuje članak 7. stavak 1. točka (b) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu te pruže dokaz da ispunjavaju uvjete utvrđene u toj odredbi,

— građani Unije na koje se primjenjuje članak 7. stavak 1. točka (c) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu, pruže dokaz o upisu u ovlaštenu ustanovu i dokaz o sveobuhvatnom zdravstvenom osiguranju te izjavu ili jednakovrijedno sredstvo iz članka 7. stavka 1. točke (c). [...]”

17 Člankom 27. te direktive, pod naslovom „Opća načela”, predviđeno je:

„1. Podložno odredbama ovog poglavlja, države članice mogu ograničiti slobodu kretanja i boravka građanima Unije i članovima njihovih obitelji, bez obzira na njihovo državljanstvo, zbog razloga javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja. Na ove razloge ne može se pozivati u gospodarske svrhe.

2. Mjere poduzete zbog razloga javnog poretka ili javne sigurnosti moraju biti u skladu s načelom proporcionalnosti i temeljiti se isključivo na osobnom ponašanju dotičnog pojedinca. Ranije osuđujuće kaznene presude same po sebi ne predstavljaju razloge za poduzimanje takvih mjera.

Osobno ponašanje dotičnog pojedinca mora predstavljati stvarnu, trenutačnu i dostatno ozbiljnu prijetnju koja utječe [na] neki od temeljnih interesa društva. Obrazloženja koja nisu povezana s pojedinačnim slučajem ili se odnose na opću prevenciju nisu prihvatljiva.

3. Kako bi se utvrdilo predstavlja li dotična osoba opasnost za javni poredak ili javnu sigurnost, država članica domaćin može pri izdavanju potvrde o prijavi ili ako sustav prijava ne postoji, najkasnije tri mjeseca od datuma dolaska te osobe na njezino državno područje ili od datuma kada je ta osoba prijavila svoju prisutnost na državnom području, kako je predviđeno u članku 5. stavku 5., ili pri izdavanju boravišne iskaznice, ako to smatra ključnim, zahtijevati od države članice podrijetla i, ako je to potrebno, od drugih država članica da joj se dostave informacije iz ranije kaznene evidencije za tu osobu. Takvi zahtjevi ne smiju postati rutina. [...]

[...]"

- 18 Naposljetku, Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 311/76 o izradi statistike o stranim radnicima (SL L 199, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 16., svezak 3., str. 54.) utvrđen je okvir u sklopu kojeg države članice Komisiji Europskih zajednica dostavljaju statistiku o migracijskim tokovima na svojim državnim područjima.

Nacionalno pravo

- 19 U skladu s člankom 1. stavkom 1. Zakona o središnjem registru stranaca (Gesetz über das Ausländerzentralregister) od 2. rujna 1994. (BGBl. 1994 I, str. 2265.), kako je izmijenjen Zakonom od 21. lipnja 2005. (BGBl. 1994 I, str. 1818., u daljnjem tekstu: AZRG), Bundesamt, koji pripada Saveznom ministarstvu unutarnjih poslova, odgovoran je za vođenje AZR-a, središnjeg registra u kojem se, među ostalim, prikupljaju određeni osobni podaci o strancima koji u Njemačkoj ne borave samo privremeno. Kao što proizlazi iz opće upravne okružnice Saveznog ministarstva unutarnjih poslova o AZRG-u i o uredbi o provedbi tog Zakona (Allgemeine Verwaltungsvorschrift des Bundesministeriums des Innern zum Gesetz über das AZR und zur AZRG-Durchführungsverordnung) od 4. lipnja 1996., tim su registrom obuhvaćeni stranci koji borave na tom državnom području dulje od tri mjeseca. Te su informacije razvrstane u dvjema bazama podataka kojima se upravlja odvojeno. Jedna sadržava osobne podatke o strancima koji žive ili su živjeli u Njemačkoj, a druga o strancima koji su podnijeli zahtjev za izdavanje vize.
- 20 U skladu s člankom 3. AZRG-a, prva baza podataka sadržava, među ostalim, sljedeće informacije:
- naziv tijela koje je dostavilo podatke,
  - referentni broj koji je dodijelio Bundesamt,
  - razlog prijave,
  - prezime, djevojačko prezime, imena, datum i mjesto rođenja, spol i državljanstvo,

– prijašnje i druge patronime, bračno stanje, informacije o osobnim ispravama, posljednje boravište u zemlji podrijetla i dobrovoljno pružene informacije o vjeri i državljanstvu bračnog druga ili partnera,

– informacije o ulascima na državno područje i izlascima s državnog područja, status u vezi s pravom boravka, odluke saveznog zavoda za zapošljavanje o radnoj dozvoli, izbjeglički status koji je dodijelila druga država, datum smrti,

– među ostalim, odluke o svim zahtjevima za azil, o svim prijašnjim zahtjevima za dozvolu boravka, te informacije o svim postupcima protjerivanja, uhidbenim nalogima, pretpostavljenim povredama zakona o drogama ili useljavanju i pretpostavljenom sudjelovanju u terorističkim aktivnostima ili o presudama u vezi s takvim aktivnostima,

– tjeralice.

- 21 Kao tijelo nadležno za vođenje AZR-a, Bundesamt je odgovoran za točnost upisanih podataka.
- 22 U skladu s člankom 1. stavkom 2. AZRG-a, upisom i dostavom osobnih podataka o strancima Bundesamt pomaže tijelima javne vlasti koja su zajedno s drugim javnim subjektima odgovorna za primjenu odredaba u vezi s pravima stranaca i pravom na azil.
- 23 Člankom 10. stavkom 1. AZRGA-a predviđeno je da svaki zahtjev tijela javne vlasti za uvid u AZR ili za dostavu osobnih podataka sadržanih u njemu mora udovoljavati određenim uvjetima, a Bundesamt mora za svaki slučaj posebno provjeriti usklađenost s tim uvjetima. Osobito mora ispitati jesu li podaci koje je zatražilo određeno tijelo neophodni za obavljanje njegovih zadaća i za što će se točno upotrebljavati. Ako zahtjev ne udovoljava propisanim uvjetima, Bundesamt ga može odbiti.
- 24 Člancima 14. do 21. i 25. do 27. tog zakona utvrđeni su osobni podaci koji se mogu dostavljati ovisno o tome koji je subjekt podnio zahtjev u vezi s njima.
- 25 U skladu s člankom 14. stavkom 1. AZRG-a, svim se njemačkim tijelima javne vlasti mogu dostaviti podaci o identitetu i domicilu te datumu smrti, kao i informacije o tijelu odgovornom za spis te o svim odlukama o odbijanju dostave podataka.
- 26 Člankom 12. AZRG-a predviđeno je da skupni zahtjevi, odnosno zahtjevi koji se odnose na skupinu osoba s jednim zajedničkim obilježjem ili više njih, podliježu određenim materijalnim i formalnim uvjetima. Tu mogućnost ima samo ograničeni broj javnih subjekata. Osim toga, svaka dostava osobnih podataka na temelju takvog zahtjeva mora biti prijavljena saveznim i regionalnim nadzornicima odgovornima za zaštitu osobnih podataka.
- 27 Štoviše, člankom 22. AZRG-a javnim subjektima koji su za to ovlašteni dopušten je izravan uvid u AZR automatiziranim postupkom. Međutim, to je moguće samo u strogo utvrđenim situacijama i nakon što Bundesamt uzme u obzir interese osobe čiji se podaci obrađuju i javni interes. Osim toga, takav uvid nije moguć u slučajevima takozvanih skupnih zahtjeva. U skladu s člankom 7. AZRG-a, javnim subjektima koji su ovlašteni na temelju članka 22. AZRG-a dopušten je i izravan unos podataka i informacija u AZR.

- 28 Naposljetku, člancima 25. do 27. AZRG-a utvrđeno je koji privatni subjekti mogu dobiti određene podatke iz AZR-a.
- 29 Sud koji je uputio zahtjev dodaje da se u Njemačkoj svaki stanovnik, bez obzira na to je li njemački državljanin ili nije, treba upisati u registar koji vodi tijelo općine u kojoj taj stanovnik boravi (Einwohnermelderegister). Komisija je s tim u vezi pojasnila da ta vrsta registra sadržava samo dio podatka iz AZR-a i da u njega osobito nisu uključeni podaci koji se odnose na status u vezi s pravom boravka osobe. Trenutačno postoji približno 7 700 općinskih registara.

Činjenice iz kojih proizlazi spor i prethodna pitanja

- 30 H. Huber, austrijski državljanin, preselio se 1996. u Njemačku kao bi tamo obavljao profesiju samozaposlenog zastupnika u osiguranju.
- 31 U AZR-u se nalaze sljedeći podaci o njemu:
- ime, prezime, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, bračno stanje, spol,
  - prijašnji ulasci u Njemačku i izlasci iz nje te status rezidenta,
  - informacije o putovnicama koje su mu izdane,
  - prijašnje izjave o domicilu i
  - referentni brojevi koje je izdao Bundesamt, informacije o službama koje su dostavile podatke i referentni brojevi koje su upotrebljavale te službe.
- 32 H. Huber je 22. srpnja 2000. zatražio brisanje podataka iz AZR-a koji se odnose na njega jer je smatrao da je zbog obrade tih podataka diskriminiran, osobito jer takva baza podataka ne postoji za njemačke državljane. Upravno tijelo koje je tada bilo odgovorno za upravljanje AZR-om odbilo je njegov zahtjev 29. rujna 2000.
- 33 Budući da je i prigovor na tu odluku bio neuspješan, H. Huber podnio je tužbu pred Verwaltungsgerichtom Köln (Upravni sud u Kölnu), koji je presudom od 19. prosinca 2002. prihvatio tužbu. Pritom je Verwaltungsgericht Köln smatrao da opća obrada podataka u okviru AZR-a o građaninu Unije koji nije njemački državljanin čini ograničenje članaka 49. i 50. UEZ-a koje se ne može opravdati ciljem brže obrade predmeta u vezi s pravom boravka stranaca. Osim toga, taj je sud smatrao da pohrana i obrada spornih podataka nisu u skladu s člancima 12. i 18. UEZ-a te člankom 6. stavkom 1. točkom (b) i člankom 7. točkom (e) Direktive 95/46.
- 34 Savezna Republika Njemačka, koju je zastupao Bundesamt, uložila je žalbu protiv te presude pred Oberverwaltungsgerichtom für das Land Nordrhein-Westfalen (Viši upravni sud države Sjeverna Rajna-Vestfalija), koji smatra da određena pravna pitanja koja su mu postavljena zahtijevaju tumačenje prava Zajednice koje daje Sud.
- 35 Kao prvo, sud koji je uputio zahtjev ističe da se prema ustaljenoj sudskoj praksi građanin Unije koji zakonito boravi na državnom području države članice čiji nije državljanin može pozvati na članak 12. UEZ-a u svim situacijama koje se odnose na područje

primjene prava Zajednice. S tim u vezi upućuje na presude od 12. svibnja 1998., Martínez Sala (C-85/96, Zb., str. I-2691., t. 63.), od 20. rujna 2001., Grzelczyk (C-184/99, Zb., str. I-6193., t. 32.), i od 15. ožujka 2005., Bidar (C-209/03, Zb., str. I-2119., t. 32.). Shodno tomu, budući da je ostvario pravo slobodnog kretanja koje mu je dodijeljeno člankom 18. stavkom 1. UEZ-a, H. Huber imao je pravo pozvati se na zabranu diskriminacije utvrđenu člankom 12. UEZ-a.

- 36 Sud koji je uputio zahtjev ističe da postoje dvije razlike između opće obrade osobnih podataka H. Hubera u AZR-u i obrade podataka njemačkih državljana: s jedne strane, određeni podaci o tužitelju u glavnom postupku pohranjeni su ne samo u registru općine u kojoj boravi, već i u AZR-u i, s druge strane, AZR sadržava dodatne podatke.
- 37 Za sud koji je uputio zahtjev upitno je može li se takvo različito postupanje opravdati potrebom za nadzorom boravka stranaca na njemačkom državnom području. Sud koji je uputio zahtjev pita i je li opća obrada osobnih podataka građana Unije koji nisu njemački državljani i koji borave ili su boravili na njemačkom državnom području proporcionalna cilju zaštite javne sigurnosti u mjeri u kojoj su AZR-om obuhvaćeni svi navedeni građani Unije, a ne samo oni kojima je izrečena mjera protjerivanja s njemačkog državnog područja ili kojima je zabranjen boravak na tom području.
- 38 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev smatra da je položaj H. Hubera u okolnostima glavnog postupka obuhvaćen područjem primjene članka 43. UEZ-a. Budući da se sloboda poslovnog nastana ne odnosi samo na pokretanje djelatnosti u svojstvu samozaposlene osobe, već i na okvirne uvjete povezane s obavljanjem te djelatnosti, sud koji je uputio zahtjev pita se može li opća obrada podataka H. Hubera u AZR-u u takvoj mjeri utjecati na te uvjete da se njome ograničava ostvarivanje te slobode.
- 39 Kao treće, sud koji je uputio zahtjev pita se može li mjerilo potrebe koje je određeno člankom 7. točkom (e) Direktive 95/46 biti mjerilo za ocjenjivanje sustava za opću obradu podataka kao što je sustav uspostavljen u okviru AZR-a. Zapravo, sud koji je uputio zahtjev ne isključuje mogućnost da se tom direktivom ne utječe na nadležnost nacionalnog zakonodavca da sam utvrdi taj zahtjev potrebe. Međutim, ako to nije slučaj, postavlja se pitanje kako treba razumjeti taj zahtjev, a osobito može li se ciljem upravnog pojednostavljenja opravdati obrada podataka te vrste koja je uspostavljena AZRG-om.
- 40 U tim je okolnostima Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Je li opća obrada osobnih podataka stranaca koji su građani Unije u okviru središnjeg registra stranaca u skladu [...] sa zabranom diskriminacije na temelju državljanstva u odnosu na građane Unije koji ostvaruju svoje pravo slobodnog kretanja i boravka na državnom području država članica (članak 12. stavak 1. UEZ-a u vezi s člankom 17. i člankom 18. stavkom 1. UEZ-a) [?]
  2. [Je li takva obrada u skladu] sa zabranom svih ograničenja slobode poslovnog nastana državljana države članice na državnom području druge države članice (članak 43. stavak 1. UEZ-a)[?]

3. [Je li takva obrada u skladu] sa zahtjevom potrebe na temelju članka 7. točke (e) Direktive 95/46 [...]?”

O prethodnim pitanjima

Uvodna očitovanja

- 41 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita Sud je li obrada podataka koja se provodi u okviru registra kao što je AZR u skladu s pravom Zajednice.
- 42 U tom pogledu valja naglasiti da je člankom 1. stavkom 2. AZRG-a predviđeno da pohranjivanjem i dostavom određenih osobnih podataka o strancima u AZR-u Bundesamt, koji je odgovoran za vođenje tog registra, pomaže tijelima javne vlasti koja su zajedno s drugim javnim subjektima odgovorna za primjenu propisa u vezi s pravima stranaca i pravom na azil. Njemačka je vlada u svojim pisanim očitovanjima osobito naglasila da se AZR upotrebljava u statističke svrhe i da se njime služe sigurnosne službe, policija i sudska tijela pri obavljanju svojih nadležnosti u području kaznenog progona i istrage kaznenih djela i prijetnji javnoj sigurnosti.
- 43 Najprije valja utvrditi da podaci kao što su oni koje, u skladu s odlukom kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku, sadržava AZR o H. Huberu jesu osobni podaci u smislu članka 2. točke (a) Direktive 95/46 jer su to „podaci koji se odnose na utvrđenu fizičku osobu ili fizičku osobu koju se može utvrditi”. Prikupljanje, pohrana i dostava tih podataka, za koje je zadužen subjekt odgovoran za vođenje registra u kojem se ti podaci čuvaju, jesu „obrada osobnih podataka” u smislu članka 2. točke (b) te direktive.
- 44 Međutim, člankom 3. stavkom 2. Direktive 95/46 iz njezina su područja primjene izričito isključeni, među ostalim, postupci obrade koji se odnose na javnu sigurnost, obranu, nacionalnu sigurnost i aktivnosti države u području kaznenog prava.
- 45 Iz toga proizlazi da, iako je obrada osobnih podataka za primjenu propisa o pravu boravka i u statističke svrhe obuhvaćena područjem primjene Direktive 95/46, to ne vrijedi za osobne podatke koji se obrađuju s ciljem borbe protiv kriminala.
- 46 Slijedom toga valja ispitati je li usklađenost obrade osobnih podataka u okviru registra kao što je AZR usklađena, s jedne strane, s pravom Zajednice u kontekstu pružanja potpore tijelima odgovornima za primjenu propisa o pravu boravka i potpore primjeni u statističke svrhe, uzimajući pritom u obzir Direktivu 95/46, a posebno, s obzirom na treće pitanje, uvjet potrebe utvrđen člankom 7. točkom (e) te direktive, kako je protumačen s obzirom na zahtjeve iz Ugovora, uključujući osobito zabranu svake diskriminacije na temelju državljanstva u smislu članka 12. stavka 1. UEZ-a, i, s druge strane, s primarnim pravom Zajednice u kontekstu borbe protiv kriminala.

Obrada osobnih podataka za primjenu propisa o pravu boravka i u statističke svrhe

Pojam potrebe

- 47 Člankom 1. Direktive 95/46 od država se članica zahtijeva da štite temeljna prava i slobode fizičkih osoba, a posebno njihova prava na privatnost u vezi s obradom osobnih podataka.

- 48 U skladu s odredbama Poglavlja II. Direktive 95/46, naslovljenog „Opća pravila o zakonitosti obrade osobnih podataka”, osim odstupanja predviđenih u članku 13. te direktive, svaka obrada osobnih podataka treba s jedne strane biti u skladu s načelima koja se odnose na kvalitetu podataka navedenih u članku 6. te direktive i, s druge strane, odgovarati na jedno od načela koja se odnose na zakonitost obrade podataka navedenih u članku 7. te iste direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 20. svibnja 2003., Österreichischer Rundfunk i dr., C-465/00, C-138/01 i C-139/01, Zb., str. I-4989., t. 65.).
- 49 Osobito je člankom 7. točkom (e) predviđeno da je obrada osobnih podataka zakonita ako „je [...] potrebna za izvršavanje zadaće koja se provodi zbog javnog interesa ili pri izvršavanju javne ovlasti koju ima nadzornik ili treća stranka kojoj se podaci otkrivaju”.
- 50 U tom kontekstu valja podsjetiti da je, kao što proizlazi iz njezine uvodne izjave 8., cilj Direktive 95/46 osigurati jednaku razinu zaštite prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u svim državama članicama. U uvodnoj izjavi 10. dodano je da usklađivanje nacionalnih zakonodavstva koja se primjenjuju u tom području ne smije dovesti do bilo kakvog smanjenja zaštite koju pružaju, nego naprotiv moraju težiti tome da osiguraju visoku razinu zaštite u Zajednici.
- 51 Stoga je odlučeno da usklađivanje tih nacionalnih zakonodavstava nije ograničeno na minimalno usklađivanje, već da vodi usklađivanju koje je načelno cjelovito (vidjeti presudu od 6. studenoga 2003., Lindqvist, C-101/01, Zb., str. I-12971., t. 96.).
- 52 Uzimajući u obzir cilj osiguravanja jednake razine zaštite u svim državama članicama, pojam „potrebe” utvrđen člankom 7. točkom (e) Direktive 95/46, čiji je cilj detaljno odrediti jednu od situacija u kojoj je obrada osobnih podataka zakonita, stoga ne može biti različit u različitim državama članicama. Iz toga proizlazi da je riječ o autonomnom pojmu prava Zajednice koji treba tumačiti tako da potpuno odgovara cilju te direktive kako je utvrđeno njezinim člankom 1. stavkom 1.
- Ocjena potrebe za obradom osobnih podataka, kao što je obrada u okviru AZR-a, za primjenu propisa o pravu boravka i u statističke svrhe
- 53 Iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da je AZR središnji registar koji sadržava određene osobne podatke građana Unije koji nisu njemački državljani i da različiti javni i privatni subjekti imaju uvid u njega.
- 54 U pogledu uporabe registra kao što je AZR za primjenu propisa o pravu boravka, važno je podsjetiti da, s obzirom na trenutačno važeće pravo Zajednice, pravo boravka građanina Unije na državnom području države članice čiji on nije državljanin nije bezuvjetno, već da može biti podložno ograničenjima i uvjetima određenima Ugovorom i mjerama donesenima za njegovu provedbu (vidjeti u tom smislu presudu od 10. srpnja 2008., Jipa, C-33/07, još neobjavljena u Zborniku, t. 21., i navedenu sudsku praksu).
- 55 Tako je člankom 4. Direktive 68/360 u vezi s člankom 1. te direktive i člankom 6. Direktive 73/148 u vezi s člankom 1. te direktive predviđeno da državljanin države članice ima pravo boraviti dulje od tri mjeseca na državnom području druge države članice ako pripada jednoj od kategorija utvrđenih tim direktivama i pod uvjetom da su

u pogledu tog prava ispunjene određene formalnosti povezane s time da podnositelj zahtjeva predoči ili osigura dozvolu boravka te različite isprave i informacije.

- 56 Osim toga, člankom 10. Direktive 68/360 i člankom 8. Direktive 73/148 državama članicama dopušteno je odstupanje od odredaba tih direktiva i ograničavanje prava ulaska i boravka državljanina druge države članice na njihovom državnom području zbog zaštite javnog poretka, javne sigurnost ili javnog zdravlja.
- 57 Iako su Direktivom 2004/38, čiji je rok za prijenos istekao 30. travnja 2006. i koja se stoga nije primjenjivala u trenutku činjenica glavnog postupka, stavljene izvan snage obje gore navedene direktive, njome su u članku 7. u cijelosti preuzeti uvjeti u vezi s pravom boravka državljanina drugih država članica koji su općenito istovjetni onima iz gore navedenih direktiva, a u članku 27. stavku 1. ograničenja povezana s tim pravom. Tom je direktivom u članku 8. stavku 1. predviđeno i da država članica domaćin može od svakog građanina Unije koji je državljanin druge države članice i koji želi boraviti na njezinom državnom području dulje od tri mjeseca zahtijevati da se prijavi kod nadležnih tijela. U tom pogledu država članica domaćin može na temelju članka 8. stavka 3. zahtijevati predočavanje određenih isprava i informacija kako bi ta tijela mogla utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti u vezi s pravom boravka.
- 58 Stoga valja smatrati potrebnim da država članica na raspolaganju ima relevantne informacije i isprave kako bi unutar okvira utvrđenog primjenjivim propisima Zajednice provjerila ima li državljanin druge države članice pravo boravka na njezinom državnom području i utvrdila da ne postoje razlozi kojima bi se opravdalo ograničenje tog prava. Iz toga proizlazi da je uporaba registra kao što je AZR za pružanje potpore tijelima odgovornima za primjenu propisa o pravu boravka načelno legitimna i, s obzirom na narav registra, usklađena sa zabranom diskriminacije na temelju državljanstva u smislu članka 12. stavka 1. UEZ-a.
- 59 Međutim, valja napomenuti da takav registar ne smije sadržavati nikakve informacije koje nisu potrebne u tu svrhu. S obzirom na trenutačno važeće pravo Zajednice, u tom pogledu treba smatrati da je obrada osobnih podataka proizišlih iz isprava iz članka 8. stavka 3. i članka 27. stavka 1. Direktive 2004/38 potrebna u smislu članka 7. točke (e) Direktive 95/46 za primjenu propisa o pravu boravka.
- 60 Osim toga valja naglasiti da prikupljanje podataka potrebnih za primjenu propisa o pravu boravka ne bi bilo korisno ako se ti podaci ne bi pohranjivali s obzirom na to da promjena osobne situacije korisnika prava boravka može utjecati na njegov status u pogledu tog prava, te stoga tijelo odgovorno za registar kao što je AZR mora prema potrebi osigurati ažuriranje pohranjenih podataka kako bi, s jedne strane, ti podaci bili odraz stvarne situacije dotičnih osoba i kako bi se, s druge strane, iz registra uklonili nepotrebni podaci.
- 61 U pogledu načina uporabe takvog registra za primjenu propisa o pravu boravka, samo bi se odobravanje pristupa tijelima nadležnima u tom području moglo smatrati potrebnim u smislu članka 7. točke (e) Direktive 95/46.
- 62 Naposljetku, u pogledu potrebe stavljanja na raspolaganje središnjeg registra kao što je AZR za potrebe tijela odgovornih za primjenu propisa o pravu boravka valja smatrati da bi se, čak i uz pretpostavku da decentralizirani registri kao što su općinski registri

stanovništva sadržavaju sve podatke potrebne kako bi se tijelima omogućilo obavljanje njihovih zadaća, centralizacija tih podataka mogla pokazati potrebnom u smislu članka 7. točke (e) Direktive 95/46 ako se njome doprinosi učinkovitijoj primjeni tih propisa o pravu boravka građana Unije koji žele boraviti na državnom području države članice čiji nisu državljani.

- 63 U pogledu uporabe registra kao što je AZR u statističke svrhe valja podsjetiti da uspostavljanjem načela slobode kretanja osoba i dodjelom prava ulaska na državno područje država članica u svrhe predviđene Ugovorom svim osobama na koje se ono primjenjuje, pravom Zajednice nije isključena nadležnost država članica za donošenje mjera kojima se nacionalnim tijelima omogućuje detaljno upoznavanje s podacima o kretanju stanovništva na njihovom državnom području (vidjeti presudu od 7. srpnja 1976., Watson i Belmann, 118/75, Zb., str. 1185., t. 17.).
- 64 Slično tomu, u Uredbi br. 862/2007, kojom je predviđen prijenos statistike o migracijskim tokovima na državnom području država članica, pretpostavlja se da će te države članice prikupljati informacije na temelju kojih će moći pripremiti tu statistiku.
- 65 Međutim, obavljanje te nadležnosti kao takvo ne znači da su prikupljanje i pohrana individualiziranih osobnih podataka kao što su oni koji se vode u okviru registra kao što je AZR potrebni u smislu članka 7. točke (e) Direktive 95/46. Kao što je naveo glavni odvjetnik u točki 23. svojeg mišljenja, za ostvarivanje takvog cilja potrebna je obrada samo anonimnih informacija.
- 66 Iz svih gore navedenih razmatranja proizlazi da sustav za obradu osobnih podataka građana Unije koji nisu državljani predmetne države članice, kao što je onaj uspostavljen AZRG-om i čiji je cilj pružanje potpore nacionalnim tijelima odgovornima za primjenu propisa o pravu boravka, ne ispunjava zahtjev potrebe utvrđen člankom 7. točkom (e) Direktive 95/46, koji se tumači uzimajući u obzir zabranu svake diskriminacije na temelju državljanstva, osim:
- ako sadržava samo podatke koji su potrebni kako bi navedena tijela primjenjivala te propise i
  - ako se njegovom centraliziranošću omogućuje učinkovitija primjena tih propisa u pogledu prava boravka građana Unije koji nisu državljani te države članice.
- 67 Na sudu koji je uputio zahtjev je da u glavnom postupku provjeri jesu li ispunjeni ti uvjeti.
- 68 U svakom slučaju, pohrana i obrada osobnih podataka koji sadržavaju individualizirane osobne informacije u okviru registra kao što je AZR u statističke svrhe ne mogu se nikako smatrati potrebnima u smislu članka 7. točke (e) Direktive 95/46.
- Obrada osobnih podataka građana Unije koji su državljani drugih država članica s ciljem borbe protiv kriminala
- 69 Najprije valja podsjetiti da je prema ustaljenoj sudskoj praksi status građanina Unije predodređen da bude temeljni status državljanina država članica, koji onima od tih državljanina koji se nalaze u istoj situaciji omogućava da se, neovisno o njihovu

državljanstvu i ne dovodeći u pitanje iznimke izričito predviđene s tim u vezi, prema njima jednako pravno postupaju (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu Grzelczyk, t. 30. i 31., presudu od 2. listopada 2003., Garcia Avello, C-148/02, Zb., str. I-11613., t. 22. i 23., i gore navedenu presudu Bidar, t. 31.).

- 70 U tom se pogledu građanin Unije koji zakonito boravi na državnom području države članice domaćina može pozvati na članak 12. UEZ-a u svim situacijama koje se odnose na područje primjene *ratione materiae* prava Zajednice (vidjeti gore navedene presude Martínez Sala, t. 63., Grzelczyk, t. 32., i Bidar, t. 32.).
- 71 Među te situacije ubrajaju se one koje se tiču ostvarivanja temeljnih prava zajamčenih Ugovorom i one kod kojih je riječ o pravu na slobodno kretanje i boravak na državnom području država članica iz članka 18. UEZ-a (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu Bidar, t. 33., i navedenu sudsku praksu).
- 72 Iz članka 1. AZRG-a u vezi s općom upravnom okružnicom Saveznog ministarstva unutarnjih poslova od 4. lipnja 1996. o AZRG-u i o uredbi o provedbi tog Zakona proizlazi da se sustav za pohranu i obradu osobnih podataka uspostavljen u okviru AZR-a odnosi na sve građane Unije koji nisu državljani Savezne Republike Njemačke i koji borave na njemačkom državnom području dulje od tri mjeseca, bez obzira na razloge njihova boravka na tom državnom području.
- 73 U tim okolnostima, budući da je H. Huber ostvario svoje pravo na slobodno kretanje i boravak na tom državnom području koje mu je dodijeljeno člankom 18. UEZ-a, valja se pozvati na članak 12. stavak 1. UEZ-a, uzimajući pritom u obzir okolnosti glavnog postupka, kako bi se utvrdilo je li sustav za pohranu i obradu osobnih podataka kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku usklađen s načelom zabrane svake diskriminacije na temelju državljanstva ako se radi o podacima koji se pohranjuju i obrađuju s ciljem borbe protiv kriminala.
- 74 U tom kontekstu valja napomenuti da odluka kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku ne sadržava detaljne informacije na temelju kojih bi se moglo utvrditi je li situacija u glavnom postupku obuhvaćena odredbama članka 43. UEZ-a. Međutim, čak i ako bi sud koji je uputio zahtjev smatrao da je to slučaj, primjena načela nediskriminacije ne može se razlikovati ovisno o tome temelji li se na toj odredbi ili na članku 12. stavku 1. UEZ-a u vezi s člankom 18. stavkom 1. UEZ-a.
- 75 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, načelom nediskriminacije, koje se temelji na člancima 12. i 43. UEZ-a, zabranjuje se različito postupanje u usporedivim situacijama i jednako postupanje u različitim situacijama. Takvo postupanje može biti opravdano jedino ako počiva na objektivnim razlozima koji su neovisni o državljanstvu osoba u pitanju i koji su proporcionalni legitimnom cilju koji se želi postići (vidjeti u tom smislu presudu od 5. lipnja 2008., Wood, C-164/07, još neobjavljena u Zborniku, t. 13., i navedenu sudsku praksu).
- 76 Stoga u okolnostima kao što su one u glavnom postupku valja usporediti situaciju građana Unije koji nisu državljani predmetne države članice i koji borave na državnom području te države članice sa situacijom državljanina te države članice s obzirom na cilj borbe protiv kriminala. Njemačka se vlada u stvari poziva samo na taj aspekt očuvanja javnog reda.

- 77 Iako je takav cilj legitiman, na njega se ne može pozvati kako bi se opravdala sustavna obrada osobnih podataka ako je ta obrada ograničena na podatke građana Unije koji nisu državljani predmetne države članice.
- 78 Kao što je nezavisni odvjetnik naveo u točki 21. svojeg mišljenja, borba protiv kriminala, u općem smislu u kojem taj pojam upotrebljava njemačka vlada u svojim očitovanjima, nužno uključuje progon počinjenih kaznenih djela i nezakonitih radnji bez obzira na državljanstvo počinitelja.
- 79 Iz toga proizlazi da država članica u pogledu borbe protiv kriminala ne smije praviti razliku između položaja svojih državljana i položaja građana Unije koji nisu državljani te države članice i koji borave na njezinom državnom području.
- 80 Stoga različito postupanje prema tim državljanima i građanima Unije, koje proizlazi iz sustavne obrade osobnih podataka koji se odnose samo na građane Unije koji nisu državljani predmetne države članice s ciljem borbe protiv kriminala, čini diskriminaciju koja je zabranjena člankom 12. stavkom 1. UEZ-a.
81. Slijedom toga, članak 12. stavak 1. UEZ-a treba tumačiti u smislu da mu je protivno da država članica s ciljem borbe protiv kriminala uspostavi sustav za obradu osobnih podataka, posebno za građane Unije koji nisu državljani te države članice.

Troškovi

- 82 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (veliko vijeće) odlučuje:

- 1. Sustav za obradu osobnih podataka građana Unije koji nisu državljani predmetne države članice, kao što je onaj uspostavljen Zakonom o središnjem registru stranaca (Gesetz über das Ausländerzentralregister) od 2. rujna 1994., kako je izmijenjen Zakonom od 21. lipnja 2005., i čiji je cilj pružanje potpore nacionalnim tijelima odgovornima za primjenu propisa o pravu boravka, ne ispunjava zahtjev potrebe utvrđen člankom 7. točkom (e) Direktive 95/46 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, koji se tumači uzimajući u obzir zabranu svake diskriminacije na temelju državljanstva, osim:**

– ako sadržava samo podatke koji su potrebni kako bi navedena tijela primjenjivala te propise i

– ako se njegovom centraliziranošću omogućuje učinkovitija primjena propisa o pravu boravka u pogledu građana Unije koji nisu državljani te države članice.

Na sudu koji je uputio zahtjev je da u glavnom postupku provjeri jesu li ispunjeni ti uvjeti.

Pohrana i obrada osobnih podataka koji sadržavaju individualizirane osobne informacije u okviru registra kao što je središnji registar stranaca u statističke svrhe ne mogu se nikako smatrati potrebnima u smislu članka 7. točke (e) Direktive 95/46.

- 2. Članak 12. stavak 1. UEZ-a TREBA tumačiti u smislu da mu je protivno da država članica s ciljem borbe protiv kriminala uspostavi sustav za obradu osobnih podataka, posebno za građane Unije koji nisu državljani te države članice.**

[Potpisi]

---

* Jezik postupka: njemački